

**Univerzita Karlova v Praze
Právnická fakulta**

**Autorské právo a jeho porušování na internetu
z pohledu škody, náhrady škody a bezdůvodného obohacení**

Studentská vědecká a odborná činnost

Kategorie: magisterské studium

2015
VIII. ročník

Autor: Jakub Hálek

ESTNÉ PROHLÁŠENÍ A SOUHLAS S PUBLIKACÍ PRÁCE

Prohlašuji, že jsem práci předkládanou do VIII. ročníku Studentské vědecké a odborné společnosti (SVO) vypracoval samostatně za použití literatury a zdrojů v ní uvedených. Dále prohlašuji, že práce nebyla ani jako celek, ani z podstatné části dříve publikována, obhájena jako součást bakalářské, diplomové, rigorózní nebo jiné studentské kvalifikační práce a nebyla předložena do předchozích ročníků SVO a jiné soutěže.

Souhlasím s užitím této práce rozšiřováním, rozmnožováním a sdělováním ve veřejnosti v neomezeném rozsahu pro účely publikace a prezentace PF UK, včetně užití třetími osobami.

V Praze dne 16.4.2015

.....
Jakub Hálek

Obsah

Úvod	4
1 Škoda a náhrada škody dle obecné úpravy	5
1.1 Škoda obecn	5
1.2 Skute ná škoda a ušlý zisk	5
1.3 Náhrada škody	7
2 Bezd vodné obohacení dle obecné úpravy	9
3 Speciální úprava v oblasti autorského práva	11
3.1 Autorské právo a jeho porušování na internetu	11
3.2 Náhrada škody a bezd vodné obohacení podle autorského zákona	12
3.2.1 Bezd vodné obohacení	13
3.2.2 Náhrad škody	13
3.2.3 Konkurence náhrady škody a bezd vodného obohacení	14
4 Evropské právo	16
5 Pohled trestního práva na porušování autorského práva	17
5.1 Trestný in porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi	17
6 Judikatura a známé kauzy	19
6.1 Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8.10.2014, . j. 5 Tdo 171/2014-56	19
6.2 Kuky se vrací	22
6.3 Liberecký pirát	23
7 Záv r	25
Použité zkratky	26
Seznam použité literatury a pramen	27

Úvod

Boulivý rozvoj informačních technologií zcela zásadně změnil život každého z nás. Co je dnes zcela běžné, bylo ještě před krátkou dobou téměř nemyslitelné. Virtuální svět zároveň přinesl nespočet nových právních problémů a otázek. Právo informačních technologií je zcela nové odvětví, jenž se nachází v dramatickém rozvoji. Příslušná právní úprava však zaostává za samostatným rozvojem informačních technologií. Významným faktorem je jistě také technologická složitost, která tvoří bariéru mezi odborníky na informační technologie a odborníky na právo (potažmo i celou veřejností).

Internet s sebou přinesl spoustu nových možností. Ne všechny jsou však využívány tak, jak by mohly být. Mám za to, že na vzniku internetového pirátství se určitou měrou podílela i neschopnost zábavního průmyslu adaptovat se na nový svět. Internetové pirátství poskytlo to, po čem existovala značná poptávka - například přístup k chráněným dílům, která nebyla v daných regionech dostupná, dále pohodlí a rychlost (stačí pár kliknutí a uživatel má přístup k dílu - jaký rozdíl oproti shánění originálních nosičů v době neexistující oficiální online distribuce) a v neposlední řadě nesrovnatelně nižší cenu za užití díla (často nulovou).

Souasná mladá generace tak vyrostla v tom, že obstarávání si autorských děl z různých neoficiálních internetových zdrojů je zcela běžná záležitost. Mnohdy si tak ani neuvědomují, do jaké situace se mohou dostat, když budou chráněná díla nejen stahovat, ale také sdílet - a již pomocí filehostingových úložišť, či sítí peer to peer. Může je tak postihnout nejen veřejnoprávní sankce, nýbrž i občanskoprávní sankce, která pro ně může být daleko závažnější, než ta veřejnoprávní.

Problematika škody, náhrady škody a bezdovodné obohacení v oblasti internetového pirátství mě zaujala již před delší dobou. Impulsem k sepsání této práce pro mě bylo usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8.10.2014, č. j. 5 Tdo 171/2014-56, které vzbudilo velký mediální rozruch. Rozhodl jsem se proto podívat se na celou problematiku, která je však daleko rozsáhlejší, než-li lze pokrýt v rámci této práce. Zaměřím se na obecnou úpravu škody, její náhrady a bezdovodného obohacení, ale také na úpravou speciální pro oblast autorského práva. Nelze opomenout ani trestní právní rovinu a dosavadní judikaturu.

1 Škoda a náhrada škody dle obecné úpravy

1.1 Škoda obecně

Ve starém obanském zákoníku nebyla škoda definována. Škoda (ve smyslu odpovědnosti za škodu) tak byla vykládána jako újma, která nastala v majetkové sféře poškozeného a která je objektivně vyjádřena všeobecným ekvivalentem (penězi).¹ Je tak třeba rozlišovat újmu majetkovou a nemajetkovou.²

Akoliv obanský zákoník z roku 2012 již nebere za východisko pojem „škoda“, nyníž pojem „újma“, zůstalo zachováno rozlišení na újmu majetkovou a nemajetkovou. Nedošlo tak k úplnému návratu ke koncepci obecného zákoníku obanského, který za škodu považuje každou újmu, kterou někdo utrpí na jmění, právech nebo osobě (srov. § 1293 OZ).³

Újma není v nové úpravě definována. Jedná se však o právní pojem, tudíž za ni v právním smyslu považujeme jen takovou ztrátu, kterou osoba utrpí na právně chráněném statku. Nově však máme definici škody, a to v § 2894 odst. 1 OZ - jedná se o újmu na jmění. Jde tak o pojem širší, nežli v předchozí úpravě. Dle § 495 OZ majetek tvoří souhrn všeho, co osobě patří. Jmění osoby pak tvoří souhrn jejího majetku a jejích dluhů. Právní ochrany se tak do kal celý komplex majetkových vztahů a nyní je za škodu považován i vznik dluhu, což dosavadní judikatura popírala.⁴ Lze však konstatovat, že v ostatním zůstává dosavadní judikatura ohledně škody jako takové i nadále použitelná.

1.2 Skutečná škoda a ušlý zisk

Škoda se již tradičně dělí na skutečnou škodu (*damnum emergens*) a ušlý zisk (*lucrum cessans*).

---

¹ Stanovisko obanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu - SSR z 18. 11. 1970, sp. zn. Cpj 87/70 (R 55/1971)

² ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL, Jiří; ŠKÁROVÁ, Marta; HULMÁK, Milan a kolektiv. *Obanský zákoník I.*, II.. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2009. s. 1205-1206. ISBN 978-80-7400-108-6.

³ HULMÁK, Milan. *Obanský zákoník VI: závazkové právo: zvláštní část (§ 2055-3014): komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 1498. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-287-8.

⁴ tamtéž s. 1499.

Skutečná škoda je vymezována jako majetková újma vyjádřitelná penězi, která spoívá ve zmenšení, ve snížení i v jiném znehodnocení již existujícího jmění poškozeného, jakož i ve vynaložení nákladů na odstranění tohoto znehodnocení.⁵ Skutečná škoda se projevuje zpravidla zmaením podstaty věci (tj. zničením, uvedením do nepoužitelného stavu), její ztrátou i odcizením anebo poškozením. Skutečnou škodu tvoí též skutečně vynaložené vedlejší náklady, které jsou poškozeným vydány smysluplně a účelně (jedná se například o náklady na odvrácení škody, na zjištění škody, na odstranění škodného následku, na překonání doby, než bude škoda nahrazena). O skutečnou škodu se však nejedná v případě nákladů vynaložených na zabezpečení, jež má škodu zamezit (ovšem s výjimkou takových opatření učiněných v době, kdy již škoda bezprostředně hrozí).⁶

Ušlý zisk je založen na tom, že se nedostavilo rozmnožení majetku, které by bylo možno očekávat za obvyklého, pravidelného průběhu věci. Škodná událost tvoí překážku, jež zabránila rozmnožení majetku. Musí existovat vysoká pravděpodobnost, že by k rozmnožení majetku došlo, nestačí pouhá neodvodnitelná naděje. Ušlý zisk nemůže představovat jen zmaení zamýšleného výdělku něho záměru i přislíbeného výdělku, není-li takový majetkový přínos podložen již existujícími i reálně dosažitelnými okolnostmi, z nichž lze usuzovat, že nebyť škodné události, k zamýšlenému zisku by skutečně došlo.⁷

Stanovení výše ušlého zisku vychází sice z pouhé hypotézy, ale není libovolné a musí být provedeno tak, aby byla zjištěna pravděpodobná výše blížící se podle běžného uvažování jistot.⁸ Významná mohou být například tvrzení o konkrétních smluvních vztazích, které měl pro rozhodnou dobu poškozený sjednány, o pravidelně se opakujících obchodních příležitostech, o nichž v té době šel, popř. (pokud předpokládáné příjmy byly dosaženy i bez jeho osobního přičinění) o snížení zisku z podnikání o prostědky vynaložené na mzdu nebo na jiný příjem osoby, která v tomto období vykonávala za poškozeného činnost k dosažení zisku, zatímco předtím tyto prostědky nebyly vynakládány, apod.^{9 10}

⁵ Nález Ústavního soudu ze dne 30.4.2002, sp. zn. ÚS Pl. ÚS 18/01

⁶ HULMÁK, Milan. *Obanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář* . 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 1690. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-287-8.

⁷ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.01.2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006

⁸ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 1996, sp. zn. II Odon 15/96

⁹ Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2001, sp. zn. 25 Cdo 1920/99

¹⁰ HULMÁK, Milan. *Obanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář* . 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 1691. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-287-8.

1.3 Náhrada škody

I v novém kodexu občanského práva zůstala zachována klasická struktura předpokladů, jenž musejí být kumulativně splněny pro vznik povinnosti nahradit škodu (dle starého pojetí „odpovídnosti za škodu“)^{11 12}:

1. protiprávní čin,
2. škoda,
3. příinná souvislost mezi protiprávním činem a škodou,
4. zavinění.

První tři předpoklady jsou objektivního charakteru a dle kazníb emeno ohledně nich leží na poškozeném. Zavinění je subjektivní povahy, jeho existence ve formě nedbalosti se předpokládá.¹³ Hovoří se tak o odpovědnosti založené na presumovaném zavinění. Pokud se škoda nevyviní (tzv. exkulpace), bude za nastalou škodu, kterou porušením právní povinnosti způsobil, odpovídat. Vyžaduje-li však právní norma existenci úmyslného jednání, prokazuje úmysl poškozený.¹⁴

Tyto předpoklady by se daly dále široce rozebírat, ale v rámci této práce k tomu není prostor. Zmíním však ještě skutečnost, že dle OZ nahradí škodu nejen škodce, který vlastním zaviněním porušil povinnost stanovenou zákonem a zasáhl tak do absolutního práva poškozeného, nýbrž i takový škodce, který zasáhl do jiného práva poškozeného zaviněním porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva.¹⁵

Právo na náhradu škody se promlčuje podle § 629 OZ v obecné subjektivní promlčecí lhůtě 3 let a v objektivní promlčecí lhůtě 10 let dle § 636 odst. 1 OZ, respektive 15 let v případě škody způsobené úmyslně dle § 636 odst. 2 OZ. § 636 odst. 3 OZ stanovuje, že právo vzniklé z újmy na svobodě, životě nebo na zdraví se nepromlčuje v objektivní, nýbrž jen subjektivní lhůtě. Došlo tak ke změně oproti starým úpravám, kde u náhrady škody byla v § 106 odst. 1 OZ1964 stanovena subjektivní promlčecí lhůta 2 roky a v § 106 odst. 2 OZ1964

---

¹¹tamtéž s.1538-1543.

¹²§ 2910 OZ, § 420 OZ1964

¹³§ 2911 OZ

¹⁴ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL, Jiří; ŠKÁROVÁ, Marta; HULMÁK, Milan a kolektiv. *Občanský zákoník I., II.*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009. s. 1205-1206. ISBN 978-80-7400-108-6.

¹⁵§ 2910 OZ

objektivní promlčení lhůta 3 roky, respektive 10 let v případě úmyslné zpravené škody.
Objektivní promlčení lhůta se nevztahovala na škodu na zdraví.¹⁶

---

¹⁶ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL, Jiří; ŠKÁROVÁ, Marta; HULMÁK, Milan a kolektiv. *Občanský zákoník I., II.*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009. s. 603-608. ISBN 978-80-7400-108-6.

2 Bezd vodné obohacení dle obecné úpravy

Podle § 451 odst. 1 OZ1964 ten, kdo se na úkor jiného bezd vodn obohatí, musí obohacení vydat. Dle ustálené judikatury se pojem „bezd vodn “ vykládal jako „bez právního d vodu“.¹⁷ Ke vzniku závazkového vztahu z bezd vodného obohacení p itom musela být napln na n která ze skutkových podstat bezd vodného obohacení, jenž byly taxativn vypo teny v ustanovení § 451 odst. 2 OZ1964. Jednalo se o tyto skutkové podstaty: pln ní bez právního d vodu, pln ní z neplatného právního úkonu, pln ní z právního d vodu, který odpadl nebo pln ní za jiného, pokud m l plnit sám.

Oproti tomu § 2991 odst. 1 OZ stanovuje, že ten, kdo se na úkor jiného bez spravedlivého d vodu obohatí, musí ochuzenému vydat, o se obohatil. Nov používaný výraz bez spravedlivého d vodu je významov širší než d ív jší slovo bezd vodn .¹⁸ Oproti p edchozí právní úprav je vý et skutkových podstat bezd vodného obohacení demonstrativní. To plyne jednak z uvedeného slova „zvlášt “ v § 2991 odst. 2 OZ, ale také z d vodové zprávy, kde se tato demonstrativnost podrobn od vod uje.¹⁹

Došlo také ke zm n pojmosloví, kdy namísto ozna ení dlužník/v itel se nyní používá ozna ení obohacený/ochuzený.

Nov je také rozlišováno, zda-li je obohacený v dobré i zlé ví e. Obohacený, který byl v dob e ví e, vydá bezd vodné obohacení pouze v rozsahu, v jakém obohacení p i uplatn ní práva trvá. Pokud obohacený zcizil v dobré ví e p edm t bezd vodného obohacení za úplatu, m že si vybrat, zda poskytne pen žitou náhradu, anebo co utržil. Pokud však p evede p edm t bezd vodného obohacení bezplatn , nem že po n m ochuzený požadovat pen žitou náhradu (tu však m že požadovat po nabyvateli, který v dobré ví e nebyl).

---

¹⁷Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18.9.2012, sp. zn. 28 Cdo 3010/2011

¹⁸HULMÁK, Milan. *Ob anský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní ást (§ 2055-3014) : komentá . 1.* vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 1859. Velké komentá e. ISBN 978-80-7400-287-8.

¹⁹tamtéž s. 1881.

Pokud však obohacený v dobré víře nebyl, vydá vše, co obohacením nabyl. Pokud předmět bezdovodného obohacení zcizí na úplatu, bude si moci ochuzený vybrat, jestli bude požadovat peněžitou náhradu či to, co obohacený zcizením utržil.²⁰

Právo na vydání bezdovodného obohacení se podle § 629 OZ promlčuje v obecné subjektivní promlčecí lhůt 3 let a v objektivní promlčecí lhůt 10 let dle § 638 odst. 1 OZ, respektive 15 let v případě bezdovodného obohacení nabytého úmyslně dle § 638 odst. 2 OZ. I zde došlo ke změně oproti předchozí právní úpravě, kde byla pro bezdovodné obohacení stanovena v § 107 odst. 1 OZ1964 subjektivní promlčecí lhůta 2 roky a v § 107 odst. 2 OZ1964 objektivní promlčecí lhůta 3 roky, respektive 10 let v případě úmyslného bezdovodného obohacení.²¹

---

²⁰GÜRLICH, Richard. *Bezdvodné obohacení a nepříkázané jednání*. Novinky z rekonstrukce - advokátní kancelář GÜRLICH & Co. 37/2013 [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: http://www.akrg.cz/docs/NOZ/37_-_Serial_NOZ.pdf

²¹ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL, Jiří; ŠKÁROVÁ, Marta; HULMÁK, Milan a kolektiv. *Občanský zákoník I., II.*. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009. s. 609-613. ISBN 978-80-7400-108-6.

3 Speciální úprava v oblasti autorského práva

3.1 Autorské právo a jeho porušování na internetu

Obsahem autorského práva jsou výlučná osobnostní práva (§ 11 AZ) a výlučná majetková práva (§ 12 AZ).

Majetkovými právy jsou:

- 1) právo dílo užít a nechat užít (§ 12 AZ),
  - a. právo na rozmnožování díla (§ 13 AZ),
  - b. právo na rozšíření originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 14 AZ),
  - c. právo na pronájem originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 15 AZ),
  - d. právo na půjčování originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 16 AZ),
  - e. právo na vystavování originálu nebo rozmnoženiny díla (§ 17 AZ),
  - f. právo na sdělování díla ve veřejnosti (§ 18 AZ), zejména
    - i. právo na provozování díla živě nebo ze záznamu a právo na přenos provozování díla (§ 19 a 20 AZ),
    - ii. právo na vysílání díla rozhlasem i televizí (§ 21 AZ),
    - iii. právo na přenos rozhlasového i televizního vysílání díla (§ 22 AZ),
    - iv. právo na provozování rozhlasového i televizního vysílání díla (§ 23 AZ),
  - g. další způsoby užití (§ 12 odst. 5 AZ)
- 2) právo na odměnu při obchodním prodeji originálu díla uměleckého (§ 24 AZ),
- 3) právo na odměnu v souvislosti s rozmnožováním díla pro osobní potřebu a vlastní vnitřní potřebu (§ 25 AZ).

Příslušná ustanovení AZ stanovují, že pouze díla v hmotné podobě mohou být užitá rozšířením, pronájmem, půjčováním a vystavováním originálů a rozmnoženin. Tímto způsobem užití díla tak ani v době nelze prostřednictvím internetu zasáhnout do autorského práva.

K porušování autorských práv na internetu dochází především neoprávněným sdělováním díla ve veřejnosti. To se může stát mnoha způsoby odlišnými po technologické stránce.²² Jedním způsobem je neoprávněné nahrání určitých dat na server - počítač, který slouží jako úložiště dat a který je připojen k síti internetu. Z tohoto serveru si mohou ostatní uživatelé stahovat daná data - a již se k nim dostali skrze integrovaný vyhledávač nebo pomocí odkazu.

Jedním z dalších způsobů je neoprávněné zpřístupnění díla pomocí sítě peer to peer. Z pohledu práva neexistuje rozdíl mezi „klasickým“ zpřístupněním díla pomocí plnohodnotných serverů nebo prostřednictvím peer to peer sítí.

Naopak uživatel, který vyhledá a stáhne si „klasickým“ způsobem data představující dílo, jedná ve smyslu § 13 AZ, protože stažením dat dojde k jejich rozmnožení. Toto stažení (rozmnožení) však bude podle povahy díla často kryto výjimkou dle § 30 AZ tzv. volným užitím (tato výjimka se nevztahuje na počítačové programy a elektronické databáze). Současně musí být tato výjimka vykládána v souladu s tzv. přístupovým testem, který je zakotven v § 29 odst. 1 AZ.

V případě sítě peer to peer však každý uživatel, který stahuje data z této sítě, zároveň v daný okamžik poskytuje i ostatním uživatelům. Stává se tak alespoň na určitou dobu a v omezené míře i subjektem, který data zpřístupňuje. Podstata těchto sítí tak neumožňuje jejím uživatelům být pouze příjemci dat (nelze tak na toto jednání aplikovat volné užití díla), nebo příjemce dat se automaticky stává i jejich poskytovatelem, který se tak dostává do režimu sdělování díla ve veřejnosti podle § 18 AZ.²³

3.2 Náhrada škody a bezdovodné obohacení podle autorského zákona

Delikt škody a delikt bezdovodného obohacení nabývají dle současně zákonné úpravy v autorském právu zvláštní význam. Toto souvisí se zásadně odlišným konceptem přístupem současně autorského zákona oproti předchozím úpravám. Právo na autorskou odměnu již není považováno za součást absolutního autorského práva, nýbrž vyplývá z jednotlivých

---

²²TELEC, Ivo a Pavel T. MA. *Autorský zákon: komentář*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2007, s. 214-233. Velké komentáře. ISBN 978-80-7179-608-4.

²³ERMÁK, Jiří. *Ochrana autorského práva v prostředí peer to peer sítě typu BitTorrent s přihlednutím k rozsudku ve věci The Pirat Bay*. Právní rozhledy. 2008, . 8, s. 272.

závazkových poměrů, kterými se autorské právo relativizuje. V případě neoprávněného užití díla není nárok na uhrazení ušlé autorské odměny zvláštním autorskoprávním nárokem, nýbrž obecným soukromoprávním nárokem z bezdůvodného obohacení.²⁴

Dle § 40 odst. 4 AZ zůstává právo na náhradu škody a na vydání bezdůvodného obohacení podle zvláštních právních předpisů (tj. dle OZ) nedotčeno. Pro oblast autorského práva je zde však speciální úprava ohledně výše náhrady škody a výše bezdůvodného obohacení.

3.2.1 BEZDŮVODNÉ OBOHACENÍ

Již v původním znění AZ byla zakotveno, že výše bezdůvodného obohacení vzniklého na straně toho, kdo neoprávněně nakládá s dílem, aniž by k tomu získal potřebnou licenci, činí dvojnásobek odměny, která by byla za získání takové licence obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem. Toto ustanovení tak má sankční charakter vůči uživateli, který dílo užívá, aniž by měl k tomu příslušnou licenci.²⁵ Takovéto opatření by mělo odradit od neoprávněných zásahů do autorských práv. Obvyklost je třeba vnímat zejména objektivně ve smyslu obvyklé výše odměny v dané době a místě.²⁶

3.2.2 NÁHRADA ŠKODY

Zákonem č. 216/2006 Sb., který znamenal vzhledem k implementaci unijních předpisů rozsáhlou novelu AZ, byla upravena i výše náhrady škody, a to vzhledem ke směrnicím Evropského parlamentu a Rady č. 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví. Vzhledem k tomu, že obecně lze prokazovat velmi obtížnou škodu v podobě ušlého zisku, kterého by oprávnění nositelé autorských práv dosáhli nebyť nelegálního zpřístupnění díla, bylo do ustanovení § 40 odst. 4 AZ zakotveno touto novelou oprávnění nositelé autorských práv, aby se namísto náhrady skutečného ušlého zisku domáhali náhrady ušlého zisku ve výši odměny, která by byla obvyklá za získání licence k užití díla v době neoprávněného nakládání s ním.

---

²⁴TELEC, Ivo a Pavel T. MA. *Autorský zákon: komentář*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2007, s. 433. Velké komentáře. ISBN 978-80-7179-608-4.

²⁵Důvodová zpráva k vládnímu návrhu zákona o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změnách některých zákonů (autorský zákon)

²⁶CHALOUPKOVÁ, Helena a Petr HOLÝ. *Autorský zákon: komentář*. 4. vyd. Praha: C.H. Beck, 2012. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-432-2.

3.2.3 KONKURENCE NÁHRADY ŠKODY A BEZD VODNÉHO OBOHACENÍ

Je třeba rozlišovat, v jakých případech jde o náhradu škody (přede vším v podobě náhrady ušlého zisku), a kdy jde o bezdovodné obohacení. Skutkové podstaty škody a bezdovodného obohacení představují dva soukromoprávní delikty, jež si konkurují. Není však vyloučeno, aby jedním zásahem byla způsobena jak škoda, tak i bezdovodné obohacení, a pokud to není běžné.

Jakmile je vedle ostatních znaků naplněn také znak obohacení, jedná se o skutkovou podstatu bezdovodného obohacení, nikoli o skutkovou podstatu škody, jež tento znak postrádá. Obohacením je i nezmenšení majetku neoprávněného uživatele z důvodu nezaplacení licenční odměny. V případě neoprávněného sdílení na internetu, by tak mohlo být vymáháno bezdovodné obohacení ve výši, která by odpovídala dvojnásobku odměny, která by byla obvyklá v době neoprávněného nakládání s dílem za získání licence k takovému to sdílení.

Oprávněný nositel práv tak mohl mít například zisk z odměny za první vydání svého díla, které měla provést určitá osoba. Avšak v důsledku neoprávněného užití škůdci již k prvnímu vydání fakticky došlo právě tímto neoprávněným zásahem (vydáním), přičemž ta osoba v důsledku toho ztratí zájem na vydání, které již nebude prvním, a v důsledku toho se toto předpokládané vydání neuskuteční. Jedná se tak například o situaci, kdy bude uzavřena smlouva vypovězení, a pokud jinak by nebyla vypovězena, nebo nebude vůbec uzavřena, a pokud by jinak byla uzavřena. V takovém případě je neoprávněný uživatel zavázán vydat nejen bezdovodné obohacení, ale současně také nahradit škodu na ušlém zisku. V případě neoprávněného sdílení v rámci počítačové sítě internet sice dochází celkově často k únikům chráněných děl ještě před jejich premiérou, o čemž svědčí mnohé kauzy²⁷, je však otázkou, v kolika případech skutečně došlo ke vzniku škody.

Jedná se tak o dvě samostatné skutkové podstaty a o dvě samostatné soukromoprávní odpovědnosti s tím spojené, které se navzájem nevyperávají, nýbrž běžně soubojně, pakliže k souboju skutkovému dojde.

---

²⁷např. viz. <http://gearnuke.com/watch-dogs-retail-version-leaked-online-week-official-release/>; <https://medium.com/message/pirating-the-2015-oscars-hd-edition-6c78e0cb471d>; http://www.lidovky.cz/ctyri-dily-nove-rady-hry-o-truny-unikly-na-internet-jeste-pred-premierou-lqj-/kultura.aspx?c=A150413_102054_In_kultura_hep

Ustanovení § 40 odst. 4 AZ stanoví metodiku i pravidlo výpočtu ušlého zisku ve výši obvyklé autorské odměny pro případ, že se majitel práva nebude domáhat skutečného ušlého zisku (například proto, že skutečný ušlý zisk je obtížné vyčíslit). Jedná se pouze o určení způsobu výpočtu ušlého zisku, nikoli o záměnu ušlého zisku a bezdovodného obohacení, protože se jedná o dvě právní instituce, resp. o dva delikty. Tomu ostatně nasvědčuje i dikce § 40 odst. 4 AZ, která poukazuje na to, že náhrada škody a bezdovodné obohacení zůstávají nedotčeny podle zvláštních předpisů, tj. podle OZ.²⁸

---

²⁸TELEC, Ivo a Pavel T. MA. *Autorský zákon: komentář*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2007, s. 434. Velké komentáře. ISBN 978-80-7179-608-4.

4 Evropské právo

Národní právní úprava nároků vyplývajících z porušování autorských práv vychází ze směrnice Evropského parlamentu a Rady . 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví²⁹, a to konkrétně z odstavce 26 preambule a článku 13.

Členské státy na základě této směrnice musí zajistit, aby příslušné soudní orgány na žádost poškozeného náležetly porušovateli práv zaplatit nositeli práv náhradu škody odpovídající skutečné újmě, kterou skutečně utrpěl v důsledku úmyslného nebo nedbalostního porušení práva.

Při stanovení výše náhrady škody příslušným nositeli práva by měla být zohledněna všechna příslušná hlediska, jako nežádoucí hospodářské důsledky, včetně ušlého zisku nositele práva, které neoprávněným ziskem porušovatele práva a případně i k jiným než hospodářským hlediskům, jako je morální újma nositele práva.

Jako alternativa ve vhodných případech, například jestliže by bylo obtížné určit výši skutečné způsobilé škody, nebo jestliže by její výše nešlo vůbec zjistit, může být výše náhrady škody odvozena od licenčních poplatků nebo poplatků, které by škodce zaplatil, kdyby požádal o souhlas s užitím dotčených práv duševního vlastnictví.

Cílem této úpravy pak není zavést povinnost stanovit náhradu škody jako trest, nýbrž umožnit odškodnění na základě objektivních kritérií s přihlédnutím k nákladům vzniklým nositeli práva.

Souasně je třeba ještě uvést, že směrnice nerozlišuje mezi škodou (skutečnou i ušlým ziskem), bezdůvodným obohacením i morální újmou - používá pojem „damages“.³⁰ Pojem náhrady škody tak ve smyslu této směrnice má mnohem širší význam.

²⁹<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/CS/TXT/HTML/?uri=CELEX:32004L0048&from=CS>

³⁰Důvodová zpráva k zákonu . 216/2006 Sb., kterým se mění zákon . 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změnách některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony

5 Pohled trestního práva na porušování autorského práva

5.1 Trestný in porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi

Trestní zákoník . 40/2009 Sb., ve znění pozdějších předpisů, oproti předchozí právní úpravě vymezil poněkud odlišný trestný in porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi. Z pohledu této práce pak významnou roli hraje to, že okolností podmiňujících použití vyšší trestní sazby může být výše způsobené škody.

V trestním zákonu . 140/1961 Sb., ve znění ústavním k 31.12.2009, byl tento trestný in upraven následovně :

§ 152

Porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi

(1) *Kdo neoprávněně zasáhne do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, umleckému výkonu, zvukovému i zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta nebo peněžitým trestem nebo propadnutím v cíli nebo jiné majetkové hodnoty.*

(2) *Odnětím svobody na šest měsíců až pět let nebo peněžitým trestem nebo propadnutím v cíli nebo jiné majetkové hodnoty bude pachatel potrestán,*

a) *získá-li jiným uvedeným v odstavci 1 znaný prospěch, nebo*

b) *dopustí-li se takového inu ve znaném rozsahu.*

Oproti tomu úprava v současném trestním zákoníku je následující:

§ 270

Porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi

(1) *Kdo neoprávněně zasáhne nikoli nepatrně do zákonem chráněných práv k autorskému dílu, umleckému výkonu, zvukovému i zvukově obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi, bude potrestán odnětím svobody až na dvě léta, zákazem inosti nebo propadnutím v cíli nebo jiné majetkové hodnoty.*

(2) Odní tím svobody na šest měsíců až pět let, peněžitým trestem nebo propadnutím v cí nebo jiné majetkové hodnoty bude pachatel potrestán,

- a) vykazuje-li in uvedený v odstavci 1 znaky obchodní innosti nebo jiného podnikání,
- b) získá-li takovým inem pro sebe nebo pro jiného zna ný prosp ch nebo zp sobí-li tím jinému zna nou škodu, nebo
- c) dopustí-li se takového inu ve zna ném rozsahu.

(3) Odní tím svobody na tři léta až osm let bude pachatel potrestán,

- a) získá-li inem uvedeným v odstavci 1 pro sebe nebo pro jiného prosp ch velkého rozsahu nebo zp sobí-li tím jinému škodu velkého rozsahu, nebo
- b) dopustí-li se takového inu ve velkém rozsahu.

Odhlédneme-li od zm ny v základní skutkové podstatě (...neoprávn n zásáhne **nikoli nepatrn** ...), která byla zap í in na p echodem na formální pojetí trestného inu, je na první pohled z ejmé, že došlo k p idání další, p ísn jší, kvalifikované skutkové podstaty. Stejn tak je patrné, že p i posuzování skutkové podstaty nyní hraje roli i výše spáchané škody. Konkrétn jde o zna nou škodu, tj. 500.000 K , a o škodu velkého rozsahu, tj. 5.000.000 K .

Oproti d ív jšímu stavu, kdy výše škody nebyla soudy v rámci trestního ízení blíže p ezkoumávána a ohledn náhrady škody byli poškození odkazováni na civilní ízení, nastává nyní jiná situace. Na rozdíl od pojmu zna ný rozsah a velký rozsah se pojmy zna ná škoda a škoda velkého rozsahu zdají jako mnohem ur it jší, tudíž na první pohled i vhodn jší p i ur ování, zda-li v daném p ípad existuje skute nost podmi ující použití vyšší trestní sazby. V p ípad autorských práv a práv souvisejících s právem autorským v prost edí internetu však nastává složitá situace ohledn dokazování výše škody. A práv na tuto problematiku poukázal Nejvyšší soud ve svém usnesení ze dne 8.10.2014, . j. 5 Tdo 171/2014-56.

6 Judikatura a známé kauzy

Naše judikatura je bohužel velmi chudá na rozhodnutí týkající se náhrady škody, respektive vydání bezdodného obohacení z titulu porušování autorského práva v prostředí internetu. Máme sice značné množství judikátů v trestních věcech, avšak poškození byli pravidelně odkazováni na civilní řízení a samotná výše škody, respektive bezdodného obohacení řešena nebyla. První vlaštovkou je rozhodnutí Nejvyššího soudu . j. 5 Tdo 171/2014-56.

6.1 Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8.10.2014, . j. 5 Tdo 171/2014-56

Na začátku letošního roku byla českými médii v nově velká pozornost³¹ věnována usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8.10.2014, . j. 5 Tdo 171/2014-56, kterým bylo rozhodnuto o dovolání obviněného R.R.

Ten byl rozsudkem Městského soudu v Brně ze dne 23. 7. 2013, sp. zn. 89 T 69/2013, uznán vinným zločinem porušení autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi podle § 270 odst. 1, 2 písm. c), odst. 3 písm. a) TZ. Za tento zločin byl odsouzen podle § 270 odst. 3 TZ k trestu odnětí svobody v trvání 3 let. Výkon trestu mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu 5 let. Součástí mu byla podle § 82 odst. 2 TZ uložena příslušná povinnost podle svých sil ve zkušební době nahradit škodu, kterou trestným činem způsobil.

Uvedeného zločinu se podle zjištění soudu prvního stupně dopustil ve spolupráci s tím, že v době od 8. 6. 2011 do 9. 5. 2012 ze svého počítače v rozporu s § 12, 13, 18, 76 a 80 AZ prostřednictvím internetu bez souhlasu oprávněných nositelů autorských práv vložil na dvě veřejná úložiště 372 filmových audiovizuálních děl nebo zvukových obrazových záznamů a rozmnoženiny 33 hudebních děl, a kolikrát, že jde o díla chráněná autorským právem a k

---

³¹Např.: NS: Škoda po internetovém pirátovi se nerovná ceně originálního díla [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/297149-ns-skoda-po-internetovem-piratovi-se-nerovna-cene-originalniho-dila/>;

KARLÍK, Martin. Nejvyšší soud se zastal internetového piráta, který měl platit vysokou škodu [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://www.rozhlas.cz/zpravy/politika/zprava/nejvyssi-soud-se-zastal-internetoveho-pirata-ktery-mel-platit-vysokou-skodu--1439541>;

ELIÁŠEK, Martin. Stanovení škody u počítačového pirátství [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://www.pravniprostor.cz/judikatura/trestni-pravo/stanoveni-skody-u-pocitacoveho-piratstvi>

jejich šíření mu nebyl majiteli autorských práv udělen souhlas. Na různých internetových diskusních fórech pak zveřejnil odkazy, na kterých bylo možno uvedená díla stáhnout. Tímto svým jednáním tak daná díla zpřístupnil ve veřejnosti.

Dle názoru soudu prvního stupně tak ve značném rozsahu zasáhl do práv k autorskému dílu, umleckému výkonu, zvukovému i zvukovo-obrazovému záznamu, rozhlasovému nebo televiznímu vysílání nebo databázi a nositelům autorských práv nebo práv s nimi souvisejících k dílům, která takto neoprávněně rozmnožil a zpřístupnil, čímž způsobil škodu v celkové výši 11.041.514 Kč.

Obviněný uznal svou vinu, nesouhlasil ovšem s výpočtem výše vzniklé škody (materiálně tak však brojil i proti výroku o vině, nebo výše škody měla vliv na právní kvalifikaci vinu), proto tato kauza doputovala až před Nejvyšší soud.

Ten shledal postup soudu prvního stupně a i postup odvolacího soudu jako nesprávný. Zatímco značným rozsah trestné činnosti obviněného R. R., jímž je podmíněno použití vyšší trestní sazby podle § 270 odst. 2 písm. c) TZ, byl soudem prvního stupně objektivně zjištěno, nelze však stejný závěr učinit o kvalifikačním znaku škody velkého rozsahu podle § 270 odst. 3 písm. a) TZ.

Soud prvního stupně pochybil především v tom, jakým způsobem vyčíslil výši škody. Obvyklou cenu legálního nositele v době neoprávněného stažení díla zjistil z prodejních katalogů jednotlivých poškozených a ušlý zisk stanovil jako násobek této ceny po tem neoprávněně rozmnožených kopiích a po tem jejich stažení jinými uživateli internetu. Výše škody tak byla vyčíslena na částku 11.041.514 Kč.

Soud však neopatřil žádné skutkové podklady pro zjištění, že nelegální zpřístupnění chráněných děl uživateli internetu mělo vliv na prodejnost originálních nositelů. Soud se nezabýval ani tím, že díla, která obviněný neoprávněně sdílel uživateli internetu prostřednictvím datových úložišť, byla bez jeho písemné úřední již dříve dostupná prostřednictvím jiných internetových serverů.

Nejvyšší soud vyslovil názor, že tvrzení soudu prvního stupně o konkrétní finanční ztrátě jednotlivých nositelů práv chráněných autorským zákonem stojí na čistě hypotetickém a nijak nepodloženém základě, že každý uživatel internetu, který si zdarma stáhl z datového

úložiště konkrétní film nebo jiný audiovizuální nebo hudební záznam, by si jinak koupil jeho legální DVD nebo CD nosič.

Je-li výše škody známkou základní skutkové podstaty nebo okolností podmínejících použití vyšší trestní sazby, z trestního právního hlediska nemůže být výše škody vymezena ryze hypoteticky. Při rozhodování o vině v trestním řízení musí být totiž všechny znaky skutkové podstaty trestného činu objektivně a bez důvodných pochybností prokázány, a není-li to možné alespoň v minimální míře, pak nelze dospět k závěru o jejich naplnění volnými úvahami, které mohou být jinak akceptovatelné při rozhodování o náhradě škody.

Odvolačím soudem pak byla bez výhrady akceptována tato nesprávná konstrukce výpočtu výše škody postavená jen na spekulativních úvahách soudu prvního stupně.

Nejvyšším soudem byla také odmítnuta paralela s překupníkem kradeným zbožím (a to s odkazem na rozhodnutí publikované pod č. 13/1975 Sb. rozh. tr. a skutkové podstaty trestného činu podílnictví), kterou soud prvního stupně stroze reagoval na obhajobu obviněného, kdy namítal, že uživatelé internetu by si legální nosič pravděpodobně vůbec nekoupili.

Dle Nejvyššího soudu je tak třeba přizvat znalce, jehož úkolem bude kvalifikovaně odhadnout alespoň minimální výši ušlého zisku oprávněných nositelů práv v návaznosti na to, jaké příjmy by jim plynuly v případě, pokud by v rozhodné době a za srovnatelných podmínek sami zpřístupnili dílo uživatelům internetu prostřednictvím filehostingových serverů.

V závěru usnesení poukázal Nejvyšší soud na to, že v úvahách o tom, v jakém rozsahu byl čin spáchán, se vždy odráží povaha a intenzita narušení chráněných práv včetně toho, že pachatel zvolil k nelegálnímu zpřístupnění chráněných děl veřejně přístupnou počítačovou síť internet a vybízel mnoha odkazy na možnost stažení těchto děl v podstatě neomezený počítačový uživatel internetu. Za čin spáchaný ve značném nebo velkém rozsahu lze přitom ukládat trest ve stejné sazbě jako za čin, kterým pachatel způsobil značnou škodu nebo škodu velkého rozsahu.

Mám tedy za to, že Nejvyšší soud v podstatě poskytl jakési doporučení soudům nižších instancí, aby se v případě trestného činu porušení autorského práva, práv souvisejících

s právem autorským a práv k databázi nepouští do složitějšího prokazování skutečné ztráty způsobené škody na ušlém zisku, nýbrž aby jakožto okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby posuzovali rozsah trestné činnosti.

editelka české protipirátské unie Markéta Prchalová označila v některých úvahách Nejvyššího soudu za zavádějící i přímo nesprávné. Uvedla, že v rámci argumentace pravd podobně došlo k záměrné službě zprístupující nelegální obsah s legálními audiovizuálními mediálními službami na vyžádání, ale také to, že Nejvyšší soud nerozlišoval mezi stažením a zhlédnutím díla. Z rozhodnutí vypíchl, že o rozsahu trestné činnosti vypovídá i výše škody na ušlém zisku stanovená alternativními způsoby, pokud skutečně vzniklou škodu není možné objektivně vyčíslit.³²

Dle mého názoru nebyl v obecně Nejvyšším soudem zdůrazněn vztah delikt – škody a bezdovodné obohacení v oblasti autorského práva. Na skutečnost, že soudy nižších stupňů nesprávně zamínily škodu a bezdovodné obohacení ostatně poukázala i státní zástupkyně, podle níž v posuzované věci žádná škoda nevznikla. Je třeba také zdůraznit podotknout, že závěry Nejvyššího soudu o výpočtu výše škody se vztahují pouze na oblast trestního práva, nikoliv na občanskoprávní nároky na náhradu škody a na vydání bezdovodného obohacení.

6.2 Kuky se vrací

Známa kauza³³, jež se točila okolo filmu Zdečka Svěráka *Kuky se vrací* a jeho poskytování na filehostingovém serveru www.share-rapid.cz, nám přinesla rozhodnutí³⁴, ve kterém byli škůdci (provozovatel daného portálu a osoba, jež měla registrovanou příslušnou doménu) zavázáni k vydání bezdovodného obohacení celkem ve výši 535.880 Kč. A bylo dané rozhodnutí v mnoha médiích označováno jako přelomové, ve skutečnosti přelomové nebylo.³⁵

---

³²NS: *Škoda po internetovém pirátovi se nerovná ceně originálního díla* [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/domaci/297149-ns-skoda-po-internetovem-piratovi-se-nerovna-cene-originalniho-dila/>

³³ŠNÍDL, Vladimír. *Svěrák jako první v Česku porazil pirátský web. Za Kuchy má dostat p 1 milionu odškodné* [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://domaci.ihned.cz/c1-60173390-sverak-jako-prvni-v-cesku-porazil-piratsky-web-za-kuchy-ma-dostat-pul-milionu-odskodne>

³⁴viz. <http://blog.eisionline.org/2013/09/01/rozhodnutia-prazskych-sudov-vo-veci-share-rapid-cz/>

³⁵*Za Kuchy na webu získá Svěrák odškodné* [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: <http://www.ceskatelevize.cz/ct24/ekonomika/233397-za-kuchy-na-webu-ziska-sverak-odskodne/>

Bohužel se totiž jednalo o rozsudek pro uznání, jenž byl vydán na základě fikce uznání nároku žalovanými. Bylo tak vyhoveno žalobě v plném rozsahu, aniž by soud posuzoval nárok žalobce z pohledu hmotného práva. Chybí tak právní názor soudu na výpočet výše bezdovodného obohacení.

6.3 Liberecký pirát

Případ takzvaného „libereckého piráta“, šestnáctiletého studenta, který na svých stránkách nabízel ke shlédnutí 2470 audiovizuálních děl, se stal známým především z důvodu, že bylo posuzováno zda tzv. embedded linky spadají pod sdělování děl ve veřejnosti.³⁶ Tato kauza však přinesla zajímavý pohled i na nároky uplatňované poškozenými oprávněnými nositeli autorských práv.

Jak vyplývá z rozsudku soudu prvního stupně³⁷, údajně měla být oprávněným nositelem autorských práv dle jejich sdělení způsobena škoda ve výši 122.106.045 Kč. Česká protipirátská unie vyžádala škodu za jedno zhlédnutí filmu na 15 nebo 30 korun a za jedno zhlédnutí epizody seriálu na pět nebo deset korun.³⁸

Nakonec byla škoda poměrně snížena podle výsledků dokazování, tak že u každého filmu byl počet kliknutí na film vydělen stem a výsledná částka pak sloužila k výpočtu škody. Celkový nárok na náhradu škody byl tedy snížen na 3.914.595 Kč. A právě tato částka bude vymáhána občanskoprávní cestou.³⁹

Opět zde shledávám, že soudy nedostatečně rozlišily pojmy škoda a bezdovodné obohacení. Ostatně i mluvčí Okresního státního zastupitelství v Liberci podotkl, že soudy s

---

³⁶LOUKA, Martin. *Odkaz je zločin? Jak který. Shrnutí případu „libereckého piráta“* [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: <http://www.lawportal.cz/odkaz-je-zlocin-jak-ktery-shrnuti-pripadu-libereckeho-pirata/>

³⁷Rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 24.11.2011, č. j. 7 Tm 13/2011 - 553

³⁸PLUHA, Adam. *Za odkazy na stažení filmů dostal pirát podmínku. Unie žádá 122 milion* [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/liberecky-pirat-dostal-za-linky-na-stahovani-filmu-podminku-plj-/krimi.aspx?c=A120528_1784433_liberec-zpravy_alh

³⁹PLUHA, Adam. *Protipirátská unie chce po mladíkovi 4 miliony. Nabízel odkazy k filmům* [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: http://liberec.idnes.cz/filmovy-pirat-u-soudu-0un-/liberec-zpravy.aspx?c=A130513_083501_liberec-zpravy_dtd

vyíslovaním škody v případech porážkového pirátství nemají zkušenosti a neexistuje sjednocující rozhodnutí Nejvyššího soudu.⁴⁰

---

⁴⁰PLUHA, Adam. *Za odkazy na stažení filmů dostal pirát podmínku. Unie žádá 122 milionů* [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: http://zpravy.idnes.cz/liberecky-pirat-dostal-za-linky-na-stahovani-filmu-podminku-plj-/krimi.aspx?c=A120528_1784433_liberec-zpravy_alh

7 Záv r

Téma autorských práv na internetu (potažmo celá právní problematika internetu a informa ních technologií) je velice obsáhlé a zajímavé, stejn jako téma škody, náhrady škody a bezd vodného obohacení. V této práci jsem se pokusil o pr ník daných témat.

Bylo t eba se zabývat nejen úpravu obsaženou v autorském zákon , nýbrž i obecnou úpravu v ob ansném zákoníku, na kterou autorský zákon odkazuje. Vzhledem k tomu, že ustanovení autorského zákona, na základ kterých mohou oprávn ní nositelé práv využít nevyvratitelné právní domn nky pro paušální stanovení výše náhrady škody a bezd vodného obohacení, vychází z evropského práva, byla zmín na i p íslušná unijní právní úprava.

Jelikož jsem se v této práci zabýval škodou zp sobenou porušováním autorských práv na internetu, prozkoumal jsem i trestn právní rovinu této problematiky. Od ú innosti trestního zákoníku z roku 2009 je u trestného ínu porušování autorského práva, práv souvisejících s právem autorským a práv k databázi nov výše zp sobené škody okolností podmi ující použití vyšší trestní sazby. Jak vyplynulo z nejnov jší judikatury, prokazování skute n zp sobené škody je na poli autorských práv na internetu velice obtížné. Domnívám se tedy, že výše škody nebude v budoucnu soudy používána sama o sob jako okolnost podmi ující použití vyšší trestní sazby, nýbrž bude zohledn na v rozsahu spáchané trestné innosti.

Je také t eba zd raznit, že ani nové rozhodnutí Nejvyššího soudu nem ní nic na výši náhrady škody a bezd vodného obohacení vymáhaných v rámci ob anskoprávního ízení, nebo zde lze použít alternativní zp sob vypo tení jejich výše.

Studiem dosavadní judikatury jsem dosp l k záv ru, že soudy není dostate n rozlišováno bezd vodné obohacení od náhrady škody. asto je tak bezd vodné obohacení ve form užití díla bez zaplacení p íslušného licen ního poplatku myln považováno za škodu v podob ztrát zisk oprávn ných nositel autorských práv.

Použité zkratky

AZ	zákon . 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změnách některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů
OZ	zákon . 89/2012 Sb., občanský zákoník
OZ1964	zákon . 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném k 31.1.2013
TZ	zákon . 40/2009, trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů

Seznam použité literatury a pramen

Monografie

CHALOUPKOVÁ, Helena a Petr HOLÝ. *Autorský zákon: komentář*. 4. vyd. Praha: C.H. Beck, 2012. Beckovy komentáře. ISBN 978-80-7400-432-2.

HULMÁK, Milan. *Obanský zákoník VI: závazkové právo : zvláštní část (§ 2055-3014) : komentář*. 1. vyd. Praha: C.H. Beck, 2014, s. 1690. Velké komentáře. ISBN 978-80-7400-287-8.

ŠVESTKA, Jiří; SPÁČIL, Jiří; ŠKÁROVÁ, Marta; HULMÁK, Milan a kolektiv. *Obanský zákoník I, II.* 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009. s. 1205-1206. ISBN 978-80-7400-108-6.

TELEC, Ivo a Pavel TMA. *Autorský zákon: komentář*. 1. vyd. V Praze: C.H. Beck, 2007, s. 214-233. Velké komentáře. ISBN 978-80-7179-608-4.

Odborné články

GÜRLICH, Richard. *Bezdvorné obohacení a nepříkázané jednání*. Novinky z rekodifikace - advokátní kancelář GÜRLICH & Co. 37/2013 [online]. [cit. 2015-04-14]. Dostupné z: http://www.akrg.cz/docs/NOZ/37_-_Serial_NOZ.pdf

ERMÁK, Jiří. *Ochrana autorského práva v prostředí peer to peer sítě typu BitTorrent s přihlednutím k rozsudku ve věci The Pirat Bay*. Právní rozhledy. 2008, . 8, s. 272.

ELIÁŠEK, Martin. *Stanovení škody u počítačového pirátství* [online]. [cit. 2015-04-12]. Dostupné z: <http://www.pravniprostor.cz/judikatura/trestni-pravo/stanoveni-skody-u-pocitacoveho-piratstvi>

Právní předpisy

Zákon . 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů

Zákon . 89/2012 Sb., občanský zákoník

Zákon . 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění účinném k 31.12.2013

Zákon . 40/2009, trestní zákoník, ve znění pozdějších předpis

Zákon . . 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění účinném k 31.12.2009

Směrnice Evropského parlamentu a Rady . 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o vymáhání práv duševního vlastnictví

Dopodává zpráva k zákonu . 216/2006 Sb., kterým se mění zákon . 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změnách některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a na které další zákon

Dopodává zpráva k vládnímu návrhu zákona o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změnách některých zákonů (autorský zákon)

Judikatura

Nález Ústavního soudu ze dne 30.4.2002, sp. zn. ÚS Pl. ÚS 18/01

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.01.2009, sp. zn. 25 Cdo 3586/2006

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 31. 1. 1996, sp. zn. II Odon 15/96

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28.11.2001, sp. zn. 25 Cdo 1920/99

Rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 18.9.2012, sp. zn. 28 Cdo 3010/2011

Rozsudek Okresního soudu v Liberci ze dne 24.11.2011, . j. 7 Tm 13/2011 - 553

Stanovisko občanskoprávního kolegia Nejvyššího soudu SSR z 18. 11. 1970, sp. zn. Cpj 87/70 (R 55/1971)

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 8.10.2014, . j. 5 Tdo 171/2014-56